

4672

داغ و لیل

حصہ اول

مصنف عبد السمیع گوہری ساکن محلہ کللال دوسری ہسٹریک

حسب فرمائش

شیخ محمد عثمان اینڈ سن ناہران کتب

فتح اللہ سرینگر کثیر

کتاب خانہ اسلامیہ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

غزل منبر

مردنوار و لگ پاری بولون ذره اوله بمباری
وزن ورنار و چم ساری بولون ذره لوله بمباری
شبه سفت گره فرشته آسن زه بیت گشته فرخنده آسن
لوس گیه زه بمباری بولون ذره لوله بمباری
زه چاک چاک چاک چاک زه چاک چاک چاک چاک
مهر و اختر و ان ازاری بولون ذره لوله بمباری
زه پیری زلف و نالک نیم مهر مهر عیالک غم
بولون ذره لوله بمباری بولون ذره لوله بمباری
خزان شاد پیر و تراوت بولون ذره لوله بمباری
بولون ذره لوله بمباری بولون ذره لوله بمباری
نکته یوان گره خزان پاس بولون ذره لوله بمباری
قیامت و ده کرم و ماری
بولون ذره لوله بمباری

غزل منبر

عشقه داد کریم سور لالو
 کو دودون بوان چوک دور لالو
 کفون منکر کرنا گوده لالو
 کو دودون بوان چوک دور لالو
 عشقه داده کیا بنیو بنو نس
 لیل با ثانی منتر غار نس
 لیل کران میان منوره لالو
 عشقه داده کیا بنیو بنو نس
 کو با اکره ثانی دور نس
 بنیو بنو نس سور لالو
 عشقه داده کیا بنیو بنو نس
 بنیو بنو نس دورت کیا بنیو نس
 عشقه نس کران گوده گوده لالو
 عشقه داده کیا بنیو بنو نس
 زدن با بوان منتر نس
 زدن کران میان کنه دوده لالو
 زدن وعده کر لوزن جورکن
 پالنس بکنه کنه کرس
 پاک مجتبه چو پرت جو دوده لالو
 ذاتن پیر کرد جنت نه جنت
 ذاتن پیر کرد جنت نه جنت

منزل عشر حش جابه لولو
کود و ن چمک سوان دور لولو

غزل نمبر ۱۱

تھائے چان گیم دور امہ حورہ نیو نم دل
ایوان بوچھوسی ژوہ امہ حورہ نیو نم دل
دائیکه پاران چمک ژوہ شش نخته جران چمک ژوہ شش
لوٹ نغمہ مہ گلاب دورہ امہ حورہ نیو نم دل
بنبور کران شش گت دیوانہ گو سو ژوہ شش پیت
شمار دزان منزل دورہ امہ حورہ نیو نم دل
مینبر دل فوجم دایہ سنبل کران آیه گایہ
خاک کر شش ستورہ امہ حورہ نیو نم دل
آختره اول میلہ دل ژوہ مہ دن کسو کر شش
درن مہ لیس مہ پورہ مہ حورہ نیو نم دل
کتھه میانه شش قنادل بیوايه چین شراو
صمدس دایہ لای پورہ امہ حورہ نیو نم دل

غزل نمبر ۱۲

یار و گوتھ نافه پلان میاوی چووی خدا

لبتہ مرہ بوز تم اکھ صدا پان میالونی چہوی فدا
 بارہ رُودک یوت دُور مُتکہ چانی گو مرہ سور
 وادہ رستوی گوس جدا پان میالونی چہوی فدا
 پُر اپڑ وژھ ناوا وادہ سبب پان لا و
 مہنتہ جبریل اکو کیاہ پان میالونی چہوی فدا
 اپہن ہندگاش وک لور غا فلو مور و زیوت دور
 غافل چہوی شش نش جدا پان میالونی چہوی فدا
 اسہ دلو نبیس و عارہ پور پل صراطس تران چہوتور
 استی چان دن صراط پان میالونی چہوی فدا
 یس تھاوہ نبیس بیت زان سوی مرد پریاکھ با ایمان
 ناید کردہ صمدس کر ندا پان میالونی چہوی فدا

سزل منبرہ

حرا پروئے ذاتس کونے لالو لوئے نیرکھنا
 مال متہ و چہتم رُوس کونے لالو لوئے نیرکھنا
 عشقہ دریاو سنہ خوتہ لسونے نہ چہوتہ سم نہ چہس تار
 عشقن دریاو آسا دوتے لالو لوئے نیرکھنا
 عشقہ دریاوہ لالہ آسوتے سائے سائے روزکھنا
 سالہ یکہ سالہ یکہ سنا و لوئے لالو لوئے نیرکھنا
 ابوان بیہ چس ہاڑی کونے عشقن چانی کریم سور

رو برو گشت با شری کوئے لالو لونسے نیر کھنا
 مودس بو عشقن تہ حسن چان بوز کھنا ولہ زار میان
 یار میان روزہ نے چہوی ژہ مروئے لالو لونسے نیر کھنا
 اول تہ آخر میان چہک شری ظاہر تہ باطن چہک شری
 سیر کرک با سر لوش صکس چہوئے
 لالو لونسے نیر کھنا

غزل نمبر ۱

کہہ شج گاشس ہو آوہ اولو
 یار میان کہہ و تہ دراوہ اولو
 کرد کیاہ چہوئے آمتا وہ اولو
 یار میان کہہ و تہ دراوہ اولو
 یار میان کیاہ رتہ رات رتہ
 عمر بیتن کہہ تہ تہا و تہ
 گیوہ شس کن تھا و تہ اولو
 متے دس گر تہ تی شس یار
 گراوہ مبلہ و تہ شس و تہ
 حسناہ مہ کہہ تہ تہا و تہ اولو
 یار میان کہہ و تہ تہا و تہ اولو
 متے دس گر تہ تی شس یار

ناره و ز مله کسو ناون تن

بیه ناسه بیه و و باره لولو
یار میانو مکمه و نه دراوه لولو

سو چان کیه چو کسرتش
پشراو پان ژری پاکزشتش
صنایه گو میانو لو کچاره لولو
یار میانو مکمه و نه دراوه لولو

نقدیرته تدبیرته ته مه آسو
ژده ته مه کدینوکا خسرار
تنه سیت تن صهارش و نه دراوه لولو
یار میانو مکمه و نه دراوه لولو

غزل منبر (ک)

جانانه چهی زلفت دوستا
شام حبش دام بلا
ز کس آخبل اندر چین
دل نیوم سنبیل گریه ته
کنه و و چی که گریه ته
لبیل گر پنا جان نشاء
در چین گیسو چین بند

اک اؤر کن اکھ یور کن
نمار ششم بادش
تم غنزه چهی اناوک فلکن
سن پوشش چهی همسایه نه
گلزار خسش چوی بهار
گلستار چافی گل انار
پش و دن غدارن حال منبر

محمود چشمه عشوه گر
 بنگالہ کی زن حاد گر
 دیوانہ دل پہوم بے قرار
 شوبان بھی اے گلبری
 دسوانہ لاسکے جو ہری
 مہکس سوس پوسنہ زن
 دلشیت دہن کو غنچہ تنگ
 دند درتہ لب مر جان رنگ
 شش عشقہ چانک آبیہ شیر
 اک اور کن اک پور کن

ہم دانہ ہم مشکین کند
 رستہ با چاک نظر
 بستان سینس چہوی بہار
 مستانہ بھی پستان انار
 نازک تے جامہ نری
 پوشہ زب بر بستہ زن
 گلگون بھی کدر ستہ زن
 لعل عدن در کان سنگ
 کیاہ ونہ حال زار مسہ
 در سینہ دوس حای گیر

غزل نمبر ۱۷

یار میا تو کیم سہ واد مایہ لولو
 گنزران آؤ ژونزہ تابیہ لولو
 ہیہ مال بوکر سنس ضابیہ لولو
 گنزران آؤ ژونزہ تابیہ لولو
 یار میا تو نہ دانہ چہہ چران
 ہیہ لولو پالسنس روش ایوان
 ہیہ آموکران ہیہ گرایہ لولو
 گنزران آؤ ژونزہ تابیہ لولو

یار میاں کتہ سنا دیا دل
 ناز دے لایے تھی یار جانان
 دھنس بال یارہ کتنی رایہ لولو
 گنزاران آؤ ڈونزہ دایہ لولو
 یار میاں کہہ دے آؤ پانسی
 پیرہ لون نظراہ پانہ کرتی
 مین تڑ چپ سنا مایہ لولو
 گنزاران آؤ ڈونزہ دایہ لولو
 یار میاں وقتہ وقتہ تھن آؤ
 قسم چہو ہی ذاتہ سدا دمی باد
 دلس منر حکس چان مایہ لولو
 گنزاران آؤ ڈونزہ دایہ لولو

غزل نمبر (۹)

کٹھن پٹ چہوک ڈ، روشانی
 انت منہ دت تڑہ جانانے
 کٹھن د لدار چہو آسانے
 انت منہ دت تڑہ جانانے
 تڑہ چہوک روستان کٹھن میان
 خطا کیا اوس کٹھن میان

گفتن کن قضا و سخن در نے
 انت منہ دستاڑہ جانانے
 گفتن میان زن ڈہ چہک روشاں
 دتن چان و نرے رو جان
 کہیو دتہ چہک ڈہ آسانے
 انت منہ دستاڑہ جانانے
 نیبہ جانا ڈہ دورہ بوزم
 و چہان آسانے کتہ پڑم
 مہ کر خم سورہ سنہ و اسنے
 انت منہ دستاڑہ جانانے
 ڈہ چہو کتہ زاع میا لہ بوزان
 گفتن منتر کتہ چان روزان
 غیا سترل سمنر و اسنے
 انت منہ دستاڑہ جانانے
 مہ کر تہم یاد سنہ لہی سوز
 منہ وانہ بہ پڑم چان حور
 ڈہ چہک ڈہ تارہ تارے
 انت منہ دستاڑہ جانانے
 قسم چہو میں ڈہ داتہ سندری
 ہم ڈہ دتو نے گرتہ گدوی
 صمدی پت چہو قسربانے

غزل نمبر ۱۱

ہتے دس یار میا لو انٹن
 بو لاگس تنہ سیتن تن
 یہ فی دی ڈلم ^{بٹ غنم}
 بو لاگس تنہ سیتن تن
 ہتے دس یار میا لو وچیتن
 ڈہ نشن یم ناؤ میا لو باوی
 تس پتے مہ ز ز ہن ہن
 بو لاگس تنہ سیتن تن
 ہتے دس یار میا لو وچیتن
 تس گلاسب روکس پنھی
 کڈر پیوم تم کرکس برجم
 بو لاگس تنہ سیتن تن
 ہتے دس یار میا لو سہ تیوتھ
 یو تھ آستابہ تابابی
 قد شمشاد چو تھس شوین
 بو لاگس تنہ سیتن تن
 ہتے دس یار میا لو کر او
 چو تھس تنہ سیتن تن چاوا
 مہر گے زولانہ چہس نالین

ہتے و سس تان بونہ تم زار
 بوسکر شکرش عشقہ شکران خولہ
 رحمتک دریا دہ صحر چیل تن
 بولاکس تنہ سیتن تن

غزل مہر (ال)

دل میا نو پہو آیل پوشش
 یارہ مہ ماروشش
 تیو تھ یو تھ پہو سنبل پوشش
 یارہ مہ ماروشش
 دل میا نو پہو صد رک ڈل
 چان یارہ گت ڈنم کل
 ژہ پہو ک ڈلوک پمپیش
 یارہ مہ ماروشش
 یارہ پہو ک کران سکیم ژھل
 نارہ چلک دزان وزہ کل
 چان دروہ گیس بیہوش
 یارہ مہ ماروشش
 دروہ چان گو مو سور
 سکیو یارہ روز کہ دور

بیچاره مقاد تم گروش
 ما یاره مه ماروش
 تقدریر بنیا تدبیر
 سکه یو یاره پووم تقصیر
 میان تری بون بو لبوش
 ما یاره مه ماروش
 بلبل کران زله زاله
 زه بکھنا جهاد گلزاه
 پخته مرت پچه گلاب پوش
 ما یاره مه ماروش
 بلبل زاو در باغ
 سمنب لو پچه رتر مرزاگ
 پچه موت پهو باغ پر جوش
 ما یاره مه ماروش
 گدله یاره ما و تم پان
 اده ما و ند هی زو جان
 ناس ببری هی پوش
 ما یاره مه ماروش
 از یاره ما و تم هبیر
 احمد پو زه پهو ک و لگیر
 ناید کدله متا و دم گروش

غزل نمبر ۱۲۱

تریا پہ لب لباب نالہ د یوان
 آہ پھل پھل پھل پھل
 دراد دل میا توڑ تھالہ نوان
 آہ پھل پھل پھل پھل
 آہ بر جوش پوشہ بارغ
 مایہ چائے بیجا سب
 نال مزد شاہ حقوڑہ گوش
 آہ پھل پھل پھل پھل
 آہ بر بر پوشہ بارغ
 داد لہ دل چہو دم زاب
 خون دل چہو دم کرد مہ گوش
 آہ پھل پھل پھل پھل
 آہ بر بر پوشہ بارغ
 چائے گشتہ ہم بارہ کھل
 بینہ صہا تھو تہ گوش
 آہ پھل پھل پھل پھل

غزل نمبر ۱۲۲

گل تہ گلزار باغ و چمن
 پوشہ چمن فو لے
 آپ کوثر چا وہ کس
 پوشہ چمن فو لے
 بارہ دادی ابرہ گوس
 مارہ پان و لکیر پیوس
 خون جگر چا وہ کمن
 اول تہ آخر چک تہ لوز
 غلام و باطن چک قصور
 باغ بیل رو مشہ کمن
 مندرہ باؤ چوک میا لوثی
 لٹر تہ تراؤ و تھنہ دی
 داد و لک باؤ کمن
 پوشہ چمن فو لے
 دادہ چانے گو مہ چاک
 بال کپتیا و مہ راق
 تنان را جنم چان غمن
 پوشہ چمن فو لے
 از مہ گر تھو ہم بارہ تھی
 بارہ کر تھو س مارہ لوی
 داغ لبہ راؤ کمن

خدا دل سیرت گار

میرزا ابوالحسن
ط

مکتب کا پستی

برقہ کی سستی کتا بیں اور میر سیدی

